

захъти какъ отъ онѣзи измамы извиратъ общественнытѣ връзки, стройнитѣ редъ на свѣта, властта на мѫдрия надъ простия народъ. Нека проче слѣдувамы постоянно спасителнитѣ тѣзи измамы, и понеже човѣкъ има нужда да вѣрва въ нещо, нека го оставимы да пази любовта къмъ отечественната си вѣра осветена отъ времето и отъ практиката. Ный, по умнитѣ, като не можемъ да вѣрвамы на груби басни, нека потърсимъ за себе си вѣра по благородна и нека оставимъ на другите да са опиратъ на едно зданіе, което са събари предъ нашата важност. Туй ни налага благоразуміето и любовта къмъ близнї.

— Слѣдувай.

— Като вървимы по таквьзи начина, послѣдува приказската си египтянинътъ, и оставимы недокачена и ограничена вѣрата на другите, които ный смы напускли, нека са приготвимъ сега за да вљезъмъ въ скръзалищата на друга вѣра. Махни заведнажъ отъ паметъта си сичко що си до сега вѣрвалъ, въобрази си че паметъта ни е бѣль папиръ, неупотрѣбенъ еще, сгоденъ да носи дѣвствени букви, съгледвай на около сцената на свѣта и чуди са на реда, на армоніята, на начертаніето. Безъ сумнѣніе нещо същество го е създalo, защото като думами начертаніе подразумѣвамы тосъ чистъ начъртателя, и като намѣрвамы първото пристанище успокоивамы са въ него. Но какво е туй същество?

Арбакъ бѣше лишенъ отъ сѣмето на добродѣтельта, което, и безъ откровеніето на Божието слово, разви въ ума и на езыческитѣ философи идеитѣ за необходимостта на съществованіето на единъ Богъ, творецъ благотворенъ и правосѫденъ, който награждава добрытѣ и наказва злите, какъто и идеята за безсмртніето на душата. Арбакъ слѣдователно, не какъто Олинъ, безъ сумнѣніе, вложилъ отъ божие откровеніе, нито съ цѣль да поведе жъртвата си къмъ добродѣтельта и къмъ истината, забѣлѣжи на Апикода, че армоніята на тваритѣ ако и да клони къмъ всеобщото благополучие, съдържа обаче и семена на частни бѣдствія. Той му преброя петь дебели попрѣшки на персидскитѣ, египетскитѣ и грѣцки философи, които не преписваха на благотворното божество источника на човѣческитѣ бѣдствія, и най вече осаждаше заблуденіето на езычниците които мыслихъ че самитѣ Олимпийски богове са подчиняваха на ориеница та, сирѣчъ на необходимостта.

— Споредъ търциятѣ на необходимостта сѫ подчинявать и Боговетѣ, лумаше египтянинътъ. Тогасъ защо са тѣзи Богове? тѣхната